

גיליון 313 • ערב שבת קדש פרשת בהר • י"ט אדר תשע"ח

מתכוננים ל"גאולה"

ליצאת מהמערה

אבא/אמא: מספר בגמרא (מסכת שבת, דף ל"ג...) שכאשר הגיע אליהו הנביא לפתח המערה בה הסתתרו רבי שמעון ואלעזר בנו לבשר להם כי הקיסר הרומאי מת והם יכולים ליצאת לחפשי, אחר שנים עשרה שנה, הם יצאו וראו אנשים עוסקים בחרישה ובזריעה.

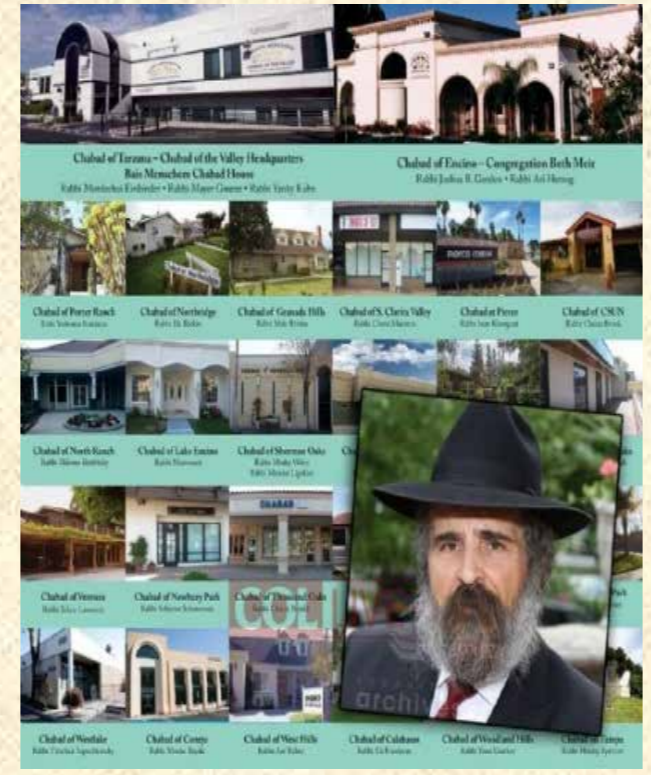
כיון שהם היו אחר שנים עשרה שנים של פרישות מהעולם ועסוק מחלט בלמוד התורה, הם הקפידו על אותם אנשים שעוסקים במלאכה ואמרו שהם "מניחים חיי עולם (למוד תורה) ועוסקים בחיי שעה (צרכי העולם הזה)" וכל מקום שרשב"י ובנו הסתכלו לעברו נשרף.

ואז יצאה בת קול משמים והורתה להם לחזור למערה כדי שלא להחריב את העולם. כעבר שנה הם יצאו שוב, כשהפעם רבי אלעזר המשיך להקפיד על כך שהאנשים עוסקים בצרכי עולם הזה, אך רשב"י אמר לו שמספיק ששניהם עוסקים רק בתורה ובכך מוציאים את יתר העולם ידי חובה.

מעשה בשני הדסים

ילד/ילדה: כשהגיע ערב שבת ("פניא דמעלי שבתא") הם ראו אדם מבגד רץ כשפידו שני הדסים. לשאלתם הוא ענה שזה לכבוד שבת, ואז הם שאלו מדוע הוא זקוק לשני הדסים והיהודי השיב "אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור". אמר רשב"י לבנו: "ראה כמה חביבין מצוות על ישראל", והתישבה

למשרדו של עורך הדין והניח עמו תפלין, לראשונה בחייו! מאחר יותר הוא הסביר לי עד כמה זה היה חשוב עבורו. "ר' ברוך", הוא אמר, "באותם רגעים, התביעה לא הייתה כל-כך חשובה בעיני. תאמין או לא, הדבר היחיד שחשבתי עליו היה איך אני יכול להניח תפלין עם עורך הדין, הוא יהודי, הוא אף שלי".
לו לא הייתי עד בעצמי לספור, לא הייתי מאמין לו...

בתי חב"ד שהוקמו תחת השליח הרב גורדון עליו השלום

© creative

לע"נ
הרה"ח ר' שמואל גרשון ניסן ע"ה
בן הרב רפאל דובער ע"ה
גורביץ
גלב"ע י"א אייר תשנ"ז
ת.נ.צ.ב.ה.

להקדשות ולמנויים להערות והארות ניתן לפנות (בהודעות) למס' 052-3017770

גיליון 313 בהר

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

את השיחה. הוא ענה בכעס עצור שהוא בן חמשים ואכן הוא יהודי אבל לא יהודי דתי כמונו. האם נוכל עכשו להמשיך בהליך העדות והחקירה?

הרב גורדון הוציא את התפלין ושאל אותו אם הוא הניח פעם תפלין. יכלתי לראות על עורך הדין שהוא כועס מאוד ושהוא לא מענין להמשיך לשוחח על הנושא. "לא, לא הנחתי תפלין. אנחנו יכולים להמשיך בחקירה?".

הרב גורדון לא התנאש. הוא המשיך לשאול, להסביר ולבקש: האם עורך הדין יסכים להניח אתו תפלין, כאן ועכשו? לא יכלתי לבעט בו מתחת לשלחן כדי להגיד לו להפסיק (ולא נראה לי שזה היה עוזר)...

עורך הדין הבהיר בצורה שלא משתמעת לשתי פנים שהשיחה הסתיימה, הוא הורה לקלדן להמשיך להקליד והמשיך בשאלותיו עד לתם גבית העדות.

השופט מתעניין בהלכה

חדשים לאחר-מכן היינו בבית המשפט, מגיבים לבקשת המוציא לפעל להליך משפטי מקצר שיפסק לרעתנו. השופט השתמש במנחים מערפלים ולא הצלחנו להבין האם הוא נוטה לאשר את הבקשה או לא, אך במהלך הדברים הוא שאל את הרב גורדון מה אומרת ההלכה במקרה כזה, והאם יש לבעלי החוב זכות לגבות את חובותיהם מכספי תרומות צדקה.

ללא דפים או ספרים, הרב גורדון החל לתת הרצאה מלמדת, מלאה במקורות מהתלמוד והשלחן ערוך שסקרה את הנושא לאור ההלכה. הייתי בהלם; מעולם לא ידעתי שיש לו ידע רחב כל-כך בתחום ה"חשן משפט" וההלכות הפרוכות בנושאים כספיים.

גם השופט התרשם לטובה מדבריו של הרב גורדון, והוא הציע לנו לגשת למסדרון ולנסות להתפשר בינינו.

פשרה? בשמחה, אבל יש לזה מחיר...

אחרי שעות של משא ומתן מותח במסדרונות בית המשפט, היינו עדין מאוד רחוקים זה מזה - מבחינת הסכומים שהם בקשו והסכומים שאנו היינו מוכנים לתת. לפתע הרב גורדון תפס בידי וקרץ לעברי - וראיתי שוב את אותו זיק בעיניים.

הוא אמר שהוא מוכן לקבל את הסכום שהציע נאמן כונס הנכסים בתנאי אחד: שעורך הדין יסכים להניח תפלין. הלה הסכים בתנאי שלא יהיו במקום מצלמות, וכך, שנים של הליכים משפטיים ארפיים הסתיימו בלחיצת יד.

אחרי שהעסקה הסתיימה ונחתמה והתשלום בצע - הרב גורדון הלך

דעתם.

רגע זה בו הם הפסיקו להקפיד על האנשים שעוסקים בצרכי עולם הזה, בראותם כמה חביבות עליהם המצוות, היה השלב בו השלמה היציאה שלהם מן המערה - שסמלה את הנתוק מחיי עולם הזה - כך שהם יוכלו לפעל בעולם עצמו ולחבר אותו עם הקדשה.

הגיע ערב שבת

אבא/אמא: הפעלה בה הם עסקו מכאן ואילך היתה בעקר גלוי פנימיות התורה, ספר הזהר, עליו נאמר שעם חבור זה יצא עם ישראל מהגלות.

כך שהרגע בו הנח היסוד לגאולה, היה במפגש עם אותו יהודי שנשא בידיו הדסים לכבוד שבת.

גם כיום אנו נמצאים (כדברי הרבי הרי"צ) ב"ערב שבת לפנות ערב" - ערב האלף השביעי, הנקרא "יום שכלו שבת ומנוחה". עלינו לסיים את העבודה של 'ההכנות לשבת' - הבאת הגאולה האמתית והשלמה,

וכאן באה ההוראה מהספור עם ההדסים:

לקחת הדסים

נקודה מטיחה

הר של ענוה

ילד/ילדה: השבת אנחנו קוראים את פרשת בהר, הפותחת במצות השמיטה שנתנה למשה מהר סיני. כך גם כל מצוות התורה נתנו בהר סיני. זה מזכיר לי שעוד פחות מחדש כבר מגיע חג השבועות, זמן מתן תורה. איזה כף!

אבא/אמא: למה התורה נתנה דוקא בהר סיני? מספרים לנו חכמינו זכרונם-לברכה (חז"ל) שההרים התגאו ורבו ביניהם על מי תנתן התורה, ודוקא הר סיני שהיה נמוך יותר מהאחרים והיה צנוע וענו, זכה שעליו תנתן התורה.

ילד/ילדה: אם ככה, למה ה' נתן בכלל את התורה על הר ולא במקום נמוך לגמרי כמו בבקעה או בעמק?

אבא/אמא: שאלה נהדרת! בהר סיני יש משהו מאוד מיוחד!

ילד/ילדה: ביום השבת יש הלכות רבות ומרובות, הקשורות ל'זכור' ו'שמור' - למה שעלינו לעשות ומה שעלינו להמנע מלעשות בשבת. אך כשמגיע ערב שבת ויהודי שטרוד בענייני עולם הזה מבין שהוא עדין אינו מוכן פראוי בכל פרטי הלכות השבת, הוא רץ לקראת השבת ובידיו שני הדסים כנגד 'זכור' ו'שמור'. כלומר, הוא מקבל על עצמו באפן כללי את מצוות עשה ולא תעשה הקשורות לשבת, ומבטא זאת בעשייה כלשהי לכבוד השבת (כמו לקחת הדסים).

כך גם כשהגאולה צריכה לבוא בכל רגע ויהודי מרגיש שהוא עדין אינו מוכן פראוי עליו להחליט לעשות משהו, ובכך מתחילה הגאולה.

להפיץ חסידות

אבא/אמא: ומהו ה'הדס' אותו עלינו לקחת?

ההדס אין לו טעם ויש לו ריח. כשאדם שרוי בעלפון יש לתת לו להריח משהו עם ריח חזק וכך לעורר אותו. כך גם כיום - כשהעולם שרוי בעלפון רוחני, יש להפיץ את פנימיות התורה שהיא בבחינת 'ריח', כיון שהיא טעימה מתורתו של משיח, שעליו נאמר "מורח ודאין" - שהוא ידון את האנשים באמצעות חוש הריח.

הלקח

מצד אחד הוא 'הר', אבל מצד שני הוא 'נמוך'. מה זה אומר לנו? אם חלילה היצר הרע, או מי שזה לא יהיה, בא להפריע לנו לקיים את התורה והמצוות, אנחנו צריכים להיות כמו 'הר' - לא להיות נמוכים ולהכנע, אלא לעמד בתקף ולנצח את היצר הרע.

אבל מצד שני אסור לנו להיות בעלי גאווה, אלא להתנהג בענוה עם אנשים אחרים ולותר לחברים ולאחים שלנו (כל עוד זה לא נגד התורה, כמו אם חבר רוצה שנעשה יחד עמו מעשה שובבות שאסור לעשות). וכמוכן להיות בענוה ביחס לה' ולקיים את כל מה שהוא מצוה עלינו.

ילד/ילדה: עכשו הבנתי! לכן התורה נתנה דוקא בהר סיני. הוא גם הר שמלמד מתי צריך לעמד על שלנו בתקף, וגם נמוך יחסית להרים האחרים, שמלמד אותנו להיות ענוים.

(מעובד על-פי לקו"ש ח"א, עמוד 276)

ילד/ילדה: "ובנוגע לפעל: כאשר כמה וכמה יהודים ידברו ביניהם לפעל בהפצת המענינות חוצה

- ואפלו ללא הדברות, אלא שכל אחד מהם יעשה את שלו, להאיר את הפנה שלו, ובמילא תצטרף פעלתם לדחות את החשך שבכל העולם -

אזי ימשיכו בעולם פנימיות התורה, יחד עם רשב"י, בעל הזהר, וכן כל הנשיאים שלאחריו, ובפרט הנשיא של הדור האחרון, ובמילא ימשיכו בעולם את הגאולה השלמה והאמתית, בביאת משיח צדקנו, למטה מעשרה טפחים, ובעגלא דידן (=במהרה בימינו)".

(מעובד ע"פ שיחת ל"ג בעומר תשי"א)

הקרבה עצמית עבור הנחת תפלין של יהודי

- חלק שני ואחרון -

תקציר: בעצומו של הליך משפטי בוחר הרב גורדון להציע לעורר הדין של התביעה להניח תפלין... כך מתאר עורך דינו של הרב גורדון את המשך הספור:

עורך הדין כועס

במשך השעה האחרונה של החקירה הצולבת, כשכל מלה מתעדת על-ידי הקלדן של בית המשפט, הרב גורדון שאל בנימוס את עורך הדין בן כמה הוא ואם הוא יהודי.

"סליחה?", הגיב הלה בחריפות. "אני הוא זה ששואל את השאלות ואתה צריך להשיב עליהן".

טמנתי את פני בכפות ידי בפחד. הרב גורדון המשיך בלי לחשוש. "אין בעיה, אשיב על השאלות שלך, אבל האם תוכל בבקשה להשיב על השאלות שלי?".

עורך הדין הורה לקלדן להפסיק להקליד כדי שהם יוכלו להמשיך

